

Sygn. akt VIII U 320/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. N. (N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 stycznia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od 29 stycznia 2014 roku.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 22.01.2014 r., odmówił ubezpieczonemu W. N. (N.) przyznania prawa do emerytury wcześniejszej, ponieważ nie udowodnił on żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na dzień 1.01.1999 r.

Organ rentowy wyżej wymienioną decyzję wydał na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony W. N. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wnioskowanego świadczenia.

Zdaniem ubezpieczonego spełnia on wszystkie warunki do przyznania mu prawa do wnioskowanego świadczenia, bowiem w spornym okresie od 1.01.1975 r. do 14.03.1990 r. , był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o.

w K., a w okresie od 1.12.1994 r. do 31.12.1998 r. w Fabryce (...) w Z. na stanowisku malarza-lakiernika, czyli wykonywał pracę w warunkach szczególnych określonych w wykazie A, co potwierdzą jego współpracownicy słuchani w charakterze świadków: J. P. i E. W..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony W. N. ur. (...), w dniu 8.01.2014 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i przedłożył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w K.

w świadectwie pracy z dnia 22.07.2003 r. potwierdziło, że ubezpieczony od dnia 1.01.1975 r. do 14.03.1990 r. był zatrudniony na stanowisku malarz-lakiernik i wykonywał pracę

w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymienione w wykazie A Dz. XIV pkt. 17 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 MH i PM z dnia 30.03.1985 r.

Również Fabryka (...) w Z. potwierdziła, że w okresie od 1.12.1994 r. do 31.01.2003 r., ubezpieczony W. N. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w charakterze malarza-lakiernika – k. 10 akt emerytalnych ubezpieczonego.

Zakład pracy ubezpieczonego Fabryka (...) w Z. w piśmie z dnia 17.07.2003 r., szczegółowo wyjaśniła kwestię sporną, czyli zatrudnienia ubezpieczonego

w warunkach szczególnych – dowód: 11 akt emerytalnych ubezpieczonego.

Organ rentowy uznał, że ubezpieczony 60 lat ukończył w dniu 29.01.2014 r., a na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, lecz nie udokumentował 15 lat pracy.

Sąd Okręgowy w Gliwicach rozpoznając sprawę dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego oraz dowód z zeznań świadków: J. P. i E. W. - dowód: k. 12-13 akt sądowych na okoliczność, czy ubezpieczony w czasie zatrudnienia w wymienionych zakładach pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.), a jeżeli tak to w jakim okresie.

Ponadto Sąd przeprowadził dowód z akt emerytalnych ubezpieczonego oraz akt emerytalnych P. M. i J. R., którzy są uprawnieni do emerytury wcześniejszej z tytułu zatrudnienia między innymi w (...) Zakładach (...) w Z..

Wyżej wymienieni świadkowie zgodnie zeznali, że w spornym okresie, ubezpieczony pracował jako malarz mimo, że posiadał angaż malarza-lakiernika, ponieważ stanowisko to należy traktować łącznie, a praca na nim wykonywana jest pracą w warunkach szczególnych.

W oparciu o zeznania świadków, ubezpieczonego oraz jego akta i emerytalne Sąd uznał, że ubezpieczony W. N. niewątpliwie w spornym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w warunkach szczególnych, a zatem jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków i ubezpieczonego W. N., ponieważ są one obiektywne, logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Za ich wiarygodnością przemawia fakt, że świadkowie oraz ubezpieczony współpracowali ze sobą i stąd charakter pracy ubezpieczonego jest świadkom dobrze znany.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac i stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998 r. sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999 r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008 r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008 r. oraz nieprzystąpieniu do OFE.

Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Zdaniem Sądu praca ubezpieczonego W. N. w spornym okresie była pracą wymienioną w wykazie A Dziale XIV poz. 17, załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. nr 8,

poz. 43 ze zm.) określającego prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, czyli prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy

w szczególnych warunkach, bowiem bez wątpienia przed dniem 1 stycznia 1999 r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.)

są niesporne. Ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴
§ 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

SSO Maria Gawlik